

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 19 Δεκεμβρίου 1883

Ἄριθ. 50+140

Κύριε Γενίδια

βοτανικὸ τοῦ βοτανικοῦ κήπου, μοῦ γράφουν νὰ σοῦ γράψω πῶς ἡ κυράδες ποὺ κατοικοῦν μέσα στὸ σπίτι τοῦ Χασικιοῦ εἶναι ἰταλίδες τοῦ ἰταλοῦ κηπουροποιεῖα στὴ ποὺ ἔφερες ἀπὸ τὴν Ἰταλία, γιὰ νὰ διορθώσῃ τῆς Ἑλλάδος τὸν βοτανικὸ κήπου καὶ τὸν διορθώσῃ καὶ τὸν ἔκανε ρόδιου.

Θὰ σοῦ δεῖξω καὶ αὐτὸ τὸ γράμμα τῆς ἐπιστολῆς γιὰ νὰ μὴ ἔχῃς παράπονα ἐναντίον μου, καὶ ἐναντίον ἄλλων ἀθῶων.

Τῆς δὲ βοῖσῆς ποὺ εἶπες ἐναντίον τοῦ Παληανθρώπου μπροστὰ στὴ μπροστὰ τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν τῆς λαθύνουμε ὑπ' ὄψι, γιὰτὶ μπόρεῖ καὶ νὰ σε συκοφαντοῦν. Ἄμ ἔχουν καὶ οἱ τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ μὲν καὶ πρόσθε.

Κύριε Τρικούπη.

Σὲς ρωτοῦμε. Τὸ παιδί ἦτες ὁ μακαρογυδὸς ἀνίκανου πατέρα λέει ὁ νόμος ὅτι πρέπει νὰ ὑπηρετᾷ στὸν στρατὸ, ἀφοῦ κάλλιστα εἶναι καὶ ὁ ὑποστηρικτὴς τῆς ὅλης οἰκογένειας:

Ὅχι.

Πῶς λοιπὸν κρατᾷς στὸν στρατὸ πολλοὺς τέτοιους δυστυχεῖς νέους καὶ καταστρέφεις ὀλόκληρὴς οἰκογένειαις; Καὶ ἀκόμα τόσους ἄλλους θαλασσίνοους, οἱ ὅποιοι ἔστω μὲ τὸ νὰ ἐλπίζω παντὸς ταξίδια δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑπηρετοῦν τὸρα μὲ τὸ στασιῶ, ἀφοῦ ἔχουν ἀποδείξεις τρανῆς, πῶς ὅταν βγῆκε ὁ νόμος, μὲ λαθρεμπορικῶ τῶ τῶ τῶ, αὐτοὶ ἐθαλασσοδαίροντο;

Καλὸ εἶναι νὰ ἐραρμόζωνται οἱ νόμοι μὲ ἀυστηρότης, ἀλλὰ ὄχι ὅμως καὶ μὲ ἀπανθρωπία. Καὶ πόσοι, εἶναι, κύριε πρωθυπουργέ αὐτοὶ οἱ ἀδικημένοι ἄνδρες; Διακόσιοι, τριακόσιοι; Αἱ μ' αὐτοὺς, θὰ πᾶρωμε τὴν Πόλιν, καταστρέφοντες στὰ καλὰ καθύμμενα τρακόσιας οἰκογένειαις;

Ἐπειτα δὲ, ἔχομε ἀποδείξεις, ὅτι ἐξαιρέθηκαν ἀπὸ τὸν στρατὸ κατὰ χρυσογαδουράκια, ὡς ἀνίκανου, διότι λέτε εἶχαν συνάχι. Τὸρα σὰν θέλῃς καὶ τὸ καλὸ, σὰν δὲν θέλῃς, μὴ σώσης καὶ μὴ φτάσης, ἀλλὰ συλλογίσου, ὅτι δὲν θέσαι πάντε πρωθυπουργός, καὶ ὅτι τὸ λιθοβόλισμα τὸ ἱστορικὸ τῶν οἰκουμηνικῶν δὲν ξεχάστηκε ἀκόμα, καὶ ἂν τότε ἐρχαν τῆς περειαῖς τέσσεροις καὶ πέντε πρωθυπουργοί, τὸρα, ἔστω μὲ τὸ νὰ τοὺς πῆρε ὁ χάρος ὅλους καὶ θριαμβεύεις μόλις, θὰ φῆς καὶ τὸν λιθοβολισμό μανάχου σου.

Αὐτὰ σοῦ τὰ λέω γιὰτὶ σε ἀγαπῶ εὐκρινῶ, καὶ ὄχι σὰν τὸν φίλον μου Γενίδη τοῦ Ἐθνικοῦ ψεῦμα.

Τὸρα ποῦ τᾶφες ὁ λόγος, καὶ τὸ θυμῆθηκα, πρὸς ἀδερφε ἀφοῦ εἶσαι τόσο σκληρὸς πρὸς ἄλλουνοὺς καὶ καλὸς σὲ μερικὸς καὶ μοιραζεῖς τὰ ρουσφέτια μὲ τὴν χούφτα σὲ κάτι παταβούρες ποὺ δὲν ἔχουν ξόδευι οὔτε πενήντα φύλλα, χάρθηκε νὰ πῆς καὶ γιὰ μένα:

— Νὰ ρε, Παληανθρώπε, πάρε καὶ σὺ πέντ' ἕξη χιλιάδες δραχμαῖς καὶ οἰκονομήσου καὶ βούλωσε τὸ βρωμοστόμα σου. Ἀλλὰ ποῦ φιλότιμο.

Καλὸ, καὶ νὰ τὸ θυμῆθη ὅταν πῆσῃς καὶ ἐρθῇ καὶ ὁ Δελφινιάννης μας στὰ πράγματα, καὶ θὰ μοῦ γυρεύῃς τότες, — ἐπειδὴ θὰ ἔχω τὰ μέσα νὰ σε διορίσω βοηθὸ τῆς ἀπρονομίας, δὲν θὰ σε διορίσω οὔτε κλητῆρα.

Ἐκεῖ, θὰ σε ρέψω, ἐχτός πάσης ἐξουσίας.

Κύριε Καφετζῆ

ποῦ ἔχεις στὴν Πλατέα τοῦ Συντάγματος τὸ καφενεῖόν σου, παραπονοῦνται πολλοί, πῶς τάχα τὴν τόμπουλα σου δὲν τὴν παίζεις τίμια, ἀλλὰ ὅτι γίνονται λαθροχειρίαις. Ἔνεκα τοῦ ὁποίου καὶ συμβαίνουν καυχάδες. Ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ δουλειὰ μπόρεῖ νὰ φέρῃ καὶ δυσάρεστα πράγματα, θαρρῶ πῶς δὲν θὰ κάνῃς ἀζημία νὰ δίνῃς περισσότερην προσοχὴν στὴς καταργηταῖς, εἰς τρόπον ὥστε, ἂν γίνωνται, νὰ βουλώσῃς καὶ τὰ στόματα τῶν ἐχθρῶν σου, γιὰτὶ νομίζω πῶς γιὰ μιὰ τόμπουλα δὲν εἶναι καὶ δίκαιο νὰ σκοτωθῇ κανένας ἄνθρωπος κανένα βράδυ. Καλὰ δὲν λέω:

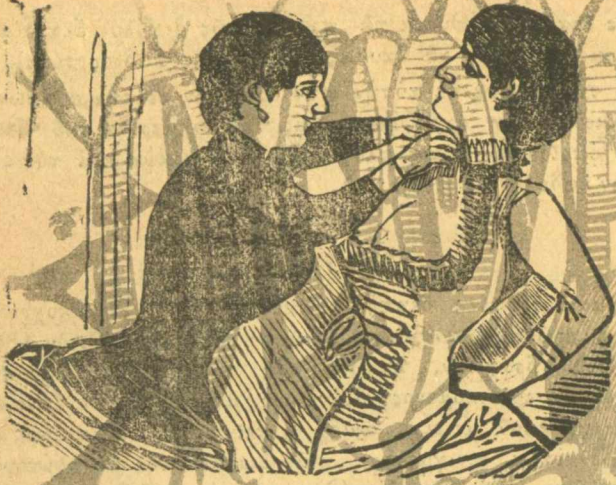
Κύριε Νικόλα

Πετρόπουλε ποῦ ἦρθες ἀπὸ τὴν Ἰδρα σὲ κατηγοροῦν πῶς ἐφθείσας τὸ σπίτι σου βερεσὲ καὶ δὲν πληρώνεις καὶ θέλεις νὰ φῆς τὰ λεπτὰ τῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ Καροῦδη, πράγμα, ποῦ ἂν ἦναι ἀλήθεια δὲν σε τιμᾷ καθόλου.

Πλήρωσε, ἀδερφε, τοὺς ἄνθρώπους, ἂν νομίζῃς πῶς ἔχουν δίκαιο, καὶ μὴ θέλῃς, καὶ μὴ καταδέχεσαι νὰ σούρνεται τὸ ὄνομά σου κακῶς. Αὐτοὶ οἱ κακοῦθεις δανεισταὶ σου θέλουν νὰ ποῦν πῶς τάχα θὰ σοῦ βγάλουν τὰ ἐπιπλά σου μεθαῦριο στὸ ἱκαντο, ἂν δὲν πληρώσῃς.

Ἐγὼ ἂν ἤμουνα στὴ θέσιν σου θὰ τοὺς πλήρωνα καὶ θὰ τοὺς βρασκέλονα. Μοῦ γράφουν καὶ ἄλλα νὰ σοῦ γράψω, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ποῦ σοῦ γράφω εἶναι καθαρὸ ἀτομικὸ καὶ τὰ ἄλλα

Καυμένη δὲν ἔχεις οὔτε μιὰ καρφίτσα νὰ φορέσης καλά. Στάσου νὰ σοῦ τῆν βάρω γῶ.

Ἐγὼ ἡ Αἰκατερίνα

Ψαριανὴ ἀπὸ τὸν Περαιὰ σοῦ γράφω καὶ σοῦ λέω, νὰ μιλήσης τοῦ Ἀνδρέα Κοτσαρόπουλου ἐκ μέρους μας γιατί ὁ νοικοκύρης ἔχει τὴν καλοσύνη νὰ πληρώνη ἡ ἐκκλησιὰ 70 δραχμαῖς καὶ 40 τὸν ἄλλον καὶ τοὺς ἔχει ὅλους καὶ τοὺς πέρνει καὶ δουλεύουν στὸ μαγαζὶ του, καὶ ρημάζαν τὰ δενδρά καὶ δὲν βρίσκεται ἀνέναντι ἐκεῖ, ὅταν πᾶν κἀνένας χριστιανὸς ν' ἀνάψῃ ἕνα κερὶ, καὶ ἔκανε τὴν ἐκκλησιὰ ἐμπόριο, καὶ σημαίνει ἡ καμπάνα καὶ κἀνένας δὲν πάει νὰ λειτουργήσῃ, καὶ ἡ ἐκκλησιὰ ὀνομάζεται ἅγιος Γεώργιος Καρτσιόνη.

Ἡ φίλη σὰς Αἰκατερίνη.

Σημ. Παληάρθ. Γεῖά σου πατριώτισσα, ἔτσι ντὲ, νὰ ἦσαι παληκαρίνα, μὲ μόνη τὴν διαφορὰ ἄλλη φορὰ νὰ μᾶς τὰ γράφῃς ποῖο ἕστερα, γιατί νὰ μοῦ πᾶρῃ ὁ διάλος τὸν πατέρα, καὶ ἀνάθεμα καὶ καταλαβαίνω τί μοῦ λές. Τώρα ἄς ἀφήσω τὸν πατριωτισμὸ κατὰ μέρος, γι' αὐτὴ τὴ διατριβὴ πού σοῦ γράφω πὼς θὰ μοῦ τὴν πληρώσης τὸ ἐλάχιστον μὲ ἕνα φίλημα; Ὁχ, καυμένη, μὴ χάνεσαι καὶ σὺ μῖνο κακὴ γίνεσαι καὶ κἀνένας καλὸ δὲν θὰ ὑπορέσωμε νὰ φέρωμε, γιατί ὅλοι καταπτήσαμε νὰ γίνωμε ἄπως καὶ ἡμαστέ μασκαράδες.

Ἐγὼ ἔχω σκοπὸ νὰ πάω νὰ βαφτιστῶ τούρκος, ἔρχεσαι καὶ σὺ νὰ γίνῃς τούρκικα, γιὰ νὰ λείψωμε ἀπὸ τῆς σκουτούρας τῆς πολλῆς; Ἄειντε λοιπὸν νὰ πάμε μαζί. Πάμε;

Νὰ πὼς ὁ σταγριτῆς Καροῦμπας σὺ. Μαβαίτη τὸν κληρὸν σὸν δρόμο.

Θριαμβάκι

Ἐπειτα ἀπὸ ὅσα γράψαμε κατέθηκε καὶ ὁ βασιλεὺς: σὸν Περαιὰ καὶ εἶδε ὅλο τὸν δρόμο τῆς παραλίας γεμάτο ἀπὸ σίδερα, βαρέλια, κάρρα, σανιδία, κωφῆνια, καλάθια, τὰ ὅποια ὅλα σηκώθηκαν τὴν ἄλλη μέρα πού γράψαμε. Τώρα θὰ μοῦ πῆτε λίγο λίγο ὅτι τὰ ξαναχάθουν, αἶ, αὐτὸ δὲν θέλει πολὺ

φιλοσοφία, διότι ἡ καθαριότης τοῦ Περαιὰ δὲν βαστᾷ οὔτε μιὰ μέρα.

Γεῖά νὰ σοῦ ποῦμε

φίλε Γερμανέ κλητῆρα τοῦ Περαιὰ, τί πὼς ἀδερφε καὶ βγάξεις τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ καφενεῖα πρὶν ἔρθῃ ἡ ὥρα νὰ κλείσουν; Δεμονιστικὸς, ὅσο διάολο τοὺς ἀνθρώπους νὰ πίνουν ἴσιχα τὸν καφέ τους. Πὲ διάολο, βροῖκε καὶ μὲ σένα ὁ κόσμος τὸν μετέλα του.

Αὐτὰ τὰ φατιάσματα φοβᾶται ὁ Ἀελληνιάρης καὶ δὲν θὰ πατήσῃ στὴ βουλή.

Βρὲ γομάρι

ἄξεσαμάρωτο ζῶν διπὸν καὶ χωρὶς μυαλό, θεοήλατε Ἡλιὰδῃ Βεζάνε πού ἦσαι δάσκαλος τῆς γαλλικῆς στὸ Βαρβάκειο, τί κτυπᾷς, ζῶν τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς βρίζεις μάνες καὶ πατεράδες καὶ τοὺς πετᾷς ὅσο μὲ κλοτσᾷς καὶ μὲ μπάτσους, πὼς, βρὲ μπούφε, ἀντὶ νὰ κἀνῃς τὰ μαθήματά σου κάθου καὶ τοὺς διηγάσαι βλακωσανησιῶναι, καὶ τοὺς ἐξιστοράς, τὴν βιογραφία σου. Μὲ τῆς γροθιαῖς καὶ σφαλιαρῆς θὰ διδάξῃς τὸν εὐγενῆ τρόπον τοῦ φέρεσαι.

Καὶ ποιὸς σοῦ δῶκε τὸ δικαίωμα, ζωντόβολο νὰ βρίζῃς μέσα στῆς τάξεις τὸν Παληάρθωρο, τὴν ὁποῖον δὲν εἶσαι ἱκανὸς οὔτε κἀν νὰ ἀτενίσῃς; Τί σοῦ κἀνε, μαγκούρη τὸ πιονοκόκκι σουραγα; Δὲν κυττάζεις τὴν τύφλα μὲ τὰ μάτια σου, νὰ κἀνῃς τὸ μαθητὰ σου, μόνον κάθου καὶ τσαμπουνίζεις στους μαθητὰς ἄς μᾶς, καὶ μεγάλας κουταμάρες. Δάσκαλος εἶσαι σὺ ἡ κουσονόμαλος; Ἄει στὸ διάβολο λοιπὸν καὶ σὺ ξεκουτιάσῃ.

Πὲς τὸ κατάστημα τοῦ Καῖσῶ

τὸ ἐμπορικὸ πού ἦναι σὸν δρόμο τοῦ Ἐρμού, γίνεταί μὴ μπερμπαντῆ, σ' αὐτὸ τὸ κατάστημα κουβάλλωσαν, δὲν ξέρω μὲ τί τρόπο ὅλα τὰ ἐμπορεύματα τῆς Ἑλλάδος. Πῆγα κ' ἐγὼ προχθὲς νὰ πάρω τὸ μισομάντιλο πού σὰς εἶπα καὶ τί νὰ δῶ; Τάχα, βλέπω μέσα ἕνα σφῆρο γυναῖκες, σὰν νὰ ἦτανε εὐθεσις καὶ ἡ μιὰ γύρευε ἀπὸ ὡ φορέματα, ἡ ἄλλη ἐπινοφῶρια, ἡ ἄλλη κουβέρτες, ἡ ἄλλη μποξάδες, ἡ ἄλλη γαντινοῦρες, ἡ ἄλλη σαμάσια, ἡ ἄλλη ποίτια, ἡ ἄλλη κουρτίνες, ἡ ἄλλη πανᾶ καὶ χασέδες καὶ κοντὰ σ' ὅλα αὐτὰ τὰ φηγουρίνια βλέπω καὶ τὰ ὄραια μούτρα τῆς γυναίκας μου πού μὲ ἔβλεπε σὰν θηρὸ νὰ μοῦ καταπῆ καὶ τὴν τελευταία δραχμὴ πού φολλάω σὸν θησαυρὸ γιὰ νὰ πληρώσω τὸ ἄλλο θηρὸ τὸν Καροῦθ, φεύγω καὶ πάλι φεύγω, εἶχα κοντὰ στὴ γυναίκα μου καὶ μιὰ ἄλλη θηριογυναίκα πού ὅταν ἐφρευγα μοῦ σῶναζε. Αἶ πού πᾶς, ἐδῶ, ἐδῶ. Δὲν μᾶς φεύγεις.

Ντράπικα καὶ γύρισα πίσω, τί νὰ κἀνῃς ἀρεῖ ἔχεις νὰ κἀνῃς μὲ γυναῖκες, μπένο μέσα ἀπὸ τὴν ἄλλη μερμὴ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ τί νὰ δῶς τοῦ κόσμου τὰ κασμέρια γιὰ ἀντρίνες φορεσιᾶς, μαῦρα, γιορματιστὰ, γιὰ κουστούμια, γιὰ παλτὰ, πανταλόνια, φαντικότες, ζακέτες, ἔχασα τὸ μυαλό μου, πὼς βαστᾷ λογαριασμὸ αὐτὸ τὸ μαγαζὶ μὲ τόσαις χιλιάδες ἀνθρώπους πού μπαίνωγαίνουν κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ. Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτα, μεθαῦριο θὰ σὰς τὰ βγάλω καὶ τὰ μυστήρια τὰ ἀπόκρυφα τὰς σὰς ὥρα.

Καὶ πάλι

παρακαλεῖται ὁ δικαστικὸς κλητῆρ Τρέφων Γεβίπουλος νὰ περᾷ ἡ ἀπὸ τὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Α. Τρίμη.